

mange Ting, der skulde ses efter, og hvor det derfor vilde tage nogen Tid at faa Arbejderne i Gang. Ja, jeg er fuldkommen klar over, at det er overmaade vanskeligt for Ministeren at faa Arbejderne i Gang efter Arbejdsløshedslovens § 32, for skønt vi har haft en ekstraordinær stor Arbejdsløshed i Uger, ja, i Maaneder, har Ministeren ikke evnet at overvinde disse Vanskeligheder. Men hvis Vanskelighederne virkelig er saa store for Ministeren — og der breder sig jo en voksende Forstaaelse her i Salen af, at man skal gøre Vanskelighederne for den højtærede Socialminister saa smaa som muligt —, saa tror jeg, at saavel Venstre som det konservative Folkeparti vil sige, at hvis der kan være administrative Vanskeligheder for at faa Arbejder hurtigt i Gang i Henhold til § 32, saa vil man være med til at afhjælpe dem, blot Princippet i Loven af 1924 ikke bliver brudt.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte, om det vilde være muligt for mig at paavise nogen Forskel mellem Tankegangen i den Tale, han har holdt her i Dag, og den, han holdt ved Sagens første Behandling. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det, hans eget Partiorgan bebrejdede ham, var, at der ikke var nogen Overensstemmelse mellem den Tale, han holdt ved første Behandling, og den Politik, han har ført sit Parti ind i i Udvalget, idet Partiorganet var af den Opfattelse, at Følgen af det ærede Medlems Tale ved første Behandling maatte blive, at han ikke kunde afvise det nuværende Forslag med den Begrundelse, som Partiet Venstre har gjort.

Jeg vil i øvrigt sige til det ærede Medlem, at naar han anførte Begivenhederne forud for Arbejdsløshedslovens Vedtagelse i 1921 og de tilsvarende Begivenheder forud for dens Vedtagelse i 1924 som Bevis for, at der nu fra alle Sider var sagt, at der skulde være større Muligheder for Anvendelse af Nødhjælpsarbejder efter den sidste Lov end efter den første, saa er det ærede Medlem ikke berettiget dertil. Der er den Lighed mellem Vedtagelserne i de to Aar, at alle Partier har stemt for dem begge Gange. Alle Partier har saavel i 1921 som i 1924 udtrykt deres Ønske om Loyalitet overfor Lovens Bestemmelser. Mulighederne er de samme, og man kan ikke forlange mere af den Regering, der sidder nu, end man forlangte af den Regering, der sad den Gang, med Hensyn til Mulighederne for at anvende Arbejdsløshedslovens Bestemmelse om Nødhjælpsarbejder.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa, at den Villighed til Forhandling om Enkeltheder i Forslaget, som jeg havde givet Udtryk for her i Dag, havde man ikke mærket meget til i Udvalget. Det kan det ærede Medlem dog ikke med Sandhed hævde. Det ærede Medlem vil ikke kunne nægte, at jeg i Udvalget har givet Udtryk for det samme som her i Dag, at hvis man fra Mindretalspartiernes Side ønskede Kauteler indsat i Loven i Retning af, at de Arbejder, som naturligt henhørte til Nødhjælpsarbejder, ogsaa maatte blive udført som saadanne, var vi fra vor Side ogsaa villige til at forhandle derom.

Maa jeg saa sige endnu en Ting til det ærede Medlem. Det ærede Medlem talte om en Partifælle af mig som særlig Landstingspolitiker. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skulde gøre Forsøg paa at udpege Landstingsmand Edvard Brandes som en Mand, der ønsker det politiske Tyngdepunkt lagt i Landstinget i Stedet for her i Folketinget, men Forholdet er det, at Landstingsmand Edvard Brandes ejer Ironiens Naadegave. Det er beklageligt, at der ikke i samme Grad er givet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Evne til at opfatte Ironien.

Jeg vil gerne rette enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Slebsager. Det ærede Medlem var særlig elskværdig overfor mig i Aften, idet han skænkede mig alt, hvad jeg havde sagt, med Undtagelse af en enkelt Bemærkning. Jeg tror, det var overordentlig klogt af det ærede Medlem. Jeg tror, det var viist handlet af ham ikke at komme ind paa det Spørgsmaal, jeg tillod mig at fremdrage her i Dag, som viste, at den Regering, som han var Medlem af, ikke havde formaaet i 1922 og 1923 at afhjælpe nogen Arbejdsløshed af Betydning gennem Nødhjælpsarbejder, men at alle de mægtige Midler, der af det daværende Ministerium blev foreslaaet til Anvendelse af offentlige Arbejder, anvendtes til disse offentlige Arbejder, uden at Ministeriet tog Nødhjælpsarbejde i Brug i noget større Omfang, skønt denne Regering havde samme Adgang dertil og Mulighed derfor som den Regering, der sidder i Øjeblikket.

Det ærede Medlem bebrejdede mig dernæst, at jeg skulde have citeret ham forkert, og det ærede Medlem sagde, at det, han havde udtrykt, var, at den svenske Statsminister havde tilrettelagt sin Nødhjælpspolitik i Overensstemmelse med den daværende svenske Valutasituation. Ja, nu faar vi jo at se i Fortrykket, hvad det ærede Medlem har sagt, men i hvert Til-